

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1309212202
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1309212202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: I. V. Q., M. XX.XX.XXXX, Q. D. R. XXX, P. M. U., zastúpený: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka so sídlom Františkánska 5, 917 01 Trnava, proti žalovanej: I. J. P., M. XX.XX.XXXX, Q. D. XXXX/ XXA, Q., zastúpená JUDr. Dušan Daňový, advokát so sídlom Nám. M. Benku 15, 811 07 Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.11.2018, č.k. 14C/108/2009-606, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalobcovi sa proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie určil, že poručiiteľka W. Q., D. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. X, Q., zomr. XX.XX.XXXX, bola ku dňu smrti: a) podielovou spoluvlastníčkou v podiele 3/6-ín nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. M. L., okres Bratislava III, obec Bratislava, m.č. M. L. ako byt č. XX na X. p. bytového domu so súp. č. XX, vchod D. X v Q., postaveného na pozemkoch KN C parc. č. XXXXX, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X a parc. č. XXXXX, a k bytu prislúchajúcemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXXXXX; b) podielovou spoluvlastníčkou v podiele 4/6-ín nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. M. L., okres Bratislava III, obec Bratislava, m.č. M. L. ako samostatne stojaca garáž so súp. č. XXXX, postavená na pozemku KN C parc. č. XXXXX/X (výrok I), žalobu v časti určenia, že poručiiteľka W. Q., D. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom RobotM. X, Q., S. XX.XX.XXXX, bola ku dňu smrti podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/6-ina nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. M. L., okres Bratislava III, obec Bratislava, m. č. M. L. ako byt Č. XX na X. p. bytového domu so súp. č. XX, vchod D. X F. Q., postaveného na pozemkoch KN C parc. č. XXXXX, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X, parc. č. XXXXX/X a parc. č. XXXXX, a k bytu prislúchajúcemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXXXXX zamietol (výrok II) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 75 %. S tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilny sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 37 ods. 1, § 38 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „ Občiansky zákonník „). Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca čiastočne preukázal naliehavý právny záujem na podaní žaloby, nakoľko žalobca a žalovaná sú obaja zákonnými dedičmi poručiiteľky v I. dedičskej skupine a nie je možné ich vlastníctvo k spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach (byte a

garáži) usporiadať inak. Zároveň konštatoval, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu poručiťky o veľkosti 1/6 na byte, ktorý nebol predmetom prevodu darovaním podľa Darovacej zmluvy zo dňa 06.08.2009, keďže toto vlastníctvo poručiťky, nadobudnuté dedením po manželovi na základe Osvedčenia o dedičstve D not 138/2003, 31D/1480/2003-338 zo dňa 31.07.2009 v spojení s uznesením 16CoD/14/2008-369, zapísané v katastri nehnuteľností na základe Z-8484/09, nebolo a nie je sporné. Vzhľadom aj na to, že uvedený predmet určenia žalovaná rovnako ako žalobca a poručiťka nadobudla dedením po otcovi, na základe Osvedčenia o dedičstve D not 138/2003, 31D/1480/2003-338 zo dňa 31.07.2009 v spojení s uznesením 16CoD/14/2008-369, zapísané v katastri nehnuteľností záznamom podľa Z-8484/09. Z uvedených dôvodov súd žalobu v tejto časti zamietol. Následne pristúpil k posúdeniu dôvodnosti žaloby o určenie, že poručiťka bola ku dňu smrti podielovou spoluvlastníčkou v podiele 3/6 k bytu č. 22 a v podiele 4/6 k samostatne stojacej garáži. Mal za preukázané a nebolo sporné, že poručiťka p. W. Q. uzavrela ako darca so žalovanou ako obdarovanou Darovaciu zmluvu zo dňa 06.08.2009, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod V-16972/09 dňa 04.09.2009 na spoluvlastnícky podiel o veľkosti 3/6 na byte a Darovacia zmluva zo dňa 06.08.2009, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod V-16970/09 dňa 31.08.2009 na spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4/6 na garáži. Nebolo sporným, že poručiťka nebola súdnym rozhodnutím pozbavená spôsobilosti na právne úkony, resp. jej spôsobilosť na právne úkony nebola súdnym rozhodnutím obmedzená. Vykonaným znaleckým dokazovaním, dokazovaním listinnými dôkazmi a svedeckými výpoveďami, a najmä zo znaleckého posudku č. 35/2016 vypracovaného znalkyňou L.. R. W. v konaní mal súd preukázané, že p. W. Q. trpela v čase uzavretia darovacích zmlúv dňa 06.08.2009 závažnou duševnou poruchou, Demenciou zmiešaného typu pri Alzheimerovej chorobe stredne ťažkého stupňa a nebola schopná dostatočne rozpoznať obsah týchto právnych úkonov a nebola schopná posúdiť a chápať následky s nimi spojené a z nich plynúce. Všetky lekárske a psychologické nálezy, nálezy ošetrojúcej ambulantnej psychiatričky, nález psychologičky a nález z Centra MEMORY v Bratislave jednoznačne potvrdili, že p. W. Q. trpela Demenciou Alzheimerového typu od roku 2007, duševná porucha progredovala, demencia sa stupňovala a zhoršovala. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal aj z listinného dôkazu, znaleckého posudku č. 14/2010 vypracovaného L.. U. M., súdnym znalcom z odvetvia psychiatria ku dňu 25.03.2010, zo záverov ktorého mal tiež za preukázané, že p. W. Q. trpela duševnou poruchou v zmysle Demencie Alzheimerového typu stredne ťažkého stupňa, duševná porucha bola nemenná, trvalého rázu, vykazovala jednoznačne progredujúcu tendenciu, nebola schopná robiť samostatne právne úkony, posúdiť ich zmysel a význam, ovládať svoje konanie a posúdiť jeho následky, hospodáriť so svojim majetkom, rozhodovať o svojej liečbe, vybavovať svoje záležitosti. Zo zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že poručiťka v momente uzavretia oboch darovacích zmlúv 06.08.2009 bola postihnutá duševnou poruchou, ktorá ju na tento úkon robila neschopnou a preto Darovacie zmluvy zo dňa 06.08.2009, ktorých vklad v katastri nehnuteľností bol povolený pod V-16972/09 dňa 04.09.2009 na LV č. XXXX pre k.ú. M. L. a pod V-16970/09 dňa 31.08.2009 na LV č. XXXX pre k.ú. M. L., posúdil ako absolútne neplatné právne úkony. Vo vzťahu k námietkam žalovanej voči nálezom a postupom lekárov a psychológov, podkladov pre vypracovanie jednotlivých znaleckých posudkov, predložených v konaní, ako aj predtým v konaniach sp. zn. 45C/172/2013 a sp. zn. 38Ps/6/2009, uviedol, že ich nepovažuje za dôvodné a relevantné pri rozhodovaní, nakoľko vychádzal najmä zo znaleckého posudku č. 35/2016 vypracovaného v tomto konaní MUDr. Danicou W.Á. a podporne aj zo znaleckého posudku č. 38/2015 vypracovaného v konaní sp. zn. 45C/172/2013 a zo znaleckého posudku č. 14/2010 vypracovaného v konaní sp. zn. 38Ps/6/2009. Žalovanou uvádzané písanie dlhých a obsažných listov údajne samotnou poručiťkou, ktorými žalovaná preukazovala psychický stav poručiťky odlišný od toho, ktorý bol ustálený znaleckým dokazovaním, vrátane predloženého odborného vyjadrenia č. 51/2018 vypracovaného D.. L.. R. B., vyhodnotil v svetle ostatných dôkazov a znaleckých posudkov, ako nespôsobilé vyvrátiť závery znaleckého dokazovania. Nebolo možné preukázať, za akých okolností boli listy poručiťkou napísané a či obsah listov a myšlienky v nich skutočne formulovala p. W. Q., čo rozporoval aj žalobca. S ohľadom na dlhotrvajúci konflikt v rodine a stres p. W. Q. sa súdu javilo pravdepodobným, aj s ohľadom na zmeny postojov poručiťky v listoch a závery znaleckých posudkov, že poručiťka tieto neformulovala a vyjadrovala postoje a názory žalovanej. Ošetrojúci lekári ako aj pribraní znalci z odvetvia psychiatria v tomto konaní, ako aj v konaniach sp. zn. 45C/172/2013 a sp. zn. 38Ps/6/2009 popisovali v čase pred vykonaním právnych úkonov (darovacích zmlúv, závetu) posudzovanú komplexnú symptomatiku vyšetrovanej p. W. Q.. Z dôvodu nevhodnosti a neúčelnosti súd prvej inštancie nevykonal ďalšie dokazovanie navrhnuté žalovanou, a to vyhotovenie znaleckého posudku znalcom z odboru psychológie, výsluch znalca L.. W. J. P. T.. P., majúci za to, že v konaní bolo vykonané dostatočné dokazovanie, a to vypracovaním znaleckých posudkov postupne znalcami

L.. U. M., L.. Y. W. a v konaní L.. R. W., ktoré sa podrobne vyjadrili ku všetkým podstatným otázkam, pri ich vypracovaní mali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu poručiťky a všetky znalecké posudky v závere potvrdili skutočnosti, že p. W. Q. trpela v čase predmetných právnych úkonov - spísania závetu dňa 21.04.2010 a darovacích zmlúv dňa 06.08.2009 závažnou duševnou poruchou Demenciou zmiešaného typu pri Alzheimerovej chorobe stredne ťažkého stupňa, na čom sa zhodli aj svedkyňa L.. S. Š., ambulantný psychiater, L.. U. M.Á. znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, psychiatria. Vzhľadom k uvedenému nemal súd prvej inštancie pochybnosti o duševnej poruche poručiťky v čase uzavretia darovacích zmlúv. Na základe uvedeného dospel k záveru o neplatnosti oboch Darovacích zmlúv zo dňa 06.08.2009, preto posúdil žalobu žalobcu v časti určenia, že poručiťka bola ku dňu smrti podielovou spoluvlastníčkou bytu so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 3/6, keď podiel o veľkosti 1/6 nebol predmetom darovania na základe Darovacej zmluvy zo dňa 06.08.2009 a jeho vlastníctvo poručiťkou ku dňu jej smrti nebolo sporné a darovacou zmluvou dotknuté, ako dôvodnú. Rovnako považoval za dôvodnú žalobu v časti určenia, že poručiťka bola ku dňu smrti podielovou spoluvlastníčkou garáže so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 4/6, keďže podiel v tejto veľkosti bol predmetom Darovacej zmluvy zo dňa 06.08.2009.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1,2, § 262 ods. 2 C.s.p., keď čiastočne úspešným v konaní bol žalobca, pretože súd jeho žalobe vyhovel v rozsahu určenia vlastníctva poručiťky k bytu v spoluvlastníckom podiele 3/6 a v rozsahu určenia vlastníctva poručiťky ku garáži v spoluvlastníckom podiele 4/6. Vychádzajúc z úspechu žalobcu, počítaného podľa podielov, bol žalobca úspešný v 7/8 a žalovaná v 1/8. Pomer úspechu v konaní stanovil tak, že od úspechu úspešnejšej strany, ktorou bol v tomto prípade žalobca v 7/8, odpočítal úspech menej úspešnej strany, ktorou bola v tomto prípade žalovaná v 1/8 a zistil, že čistý úspech žalobcu predstavuje 6/8, teda 75 %. S ohľadom na uvedené priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75 %, s tým, že o výške trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti výroku I a výroku III rozhodnutia. Odvolanie zdôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) C.s.p. a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec v časti zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň požiadala o poskytnutie primeranej lehoty na riadne splnenie povinnosti podľa ust. § 363 C.s.p. s poukazom na ust. § 114 C.s.p., nakoľko z dôvodov na strane jej právneho zástupcu došlo v období od 16.11.2018 do 28.11.2018 k poruche elektronickej schránky, a túto sa podarili obnoviť až 03.12.2018. Vzhľadom k uvedenému a pracovnej zaťažnosti sa pre krátkosť času nepodarilo riadne zdôvodniť odvolanie. Mala za to, že napriek rozsiahlemu dokazovaniu, súd prvej inštancie odmietol jej návrhy na doplnenie dokazovania, preto postupom súdu prvej inštancie došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Konanie bolo negatívne poznačené dôkazmi z konaní vedených pod sp.zn. 38Ps/6/2009 o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony poručiťky a sp.zn. 45C/172/2013 o určenie neplatnosti závetu, kedy súd prvej inštancie prevzal za relevantné dôkazy z uvedených konaní a nebral do úvahy jej návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré svedčili o mentálnej spôsobilosti poručiťky.

5. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.12.2018 žalovaná doplnila dôvody odvolania a uviedla, že dokazovanie na súde prvej inštancie bolo ovplyvnené tým, že matka účastníkov p. W. Q., nebola v konaní vypočutá ako strana sporu, nakoľko tomu bránili procesné prekážky a následne jej smrť. Mala za to, že žalobcom účelovo vyvolané konanie vedené pod sp.zn. 38Ps/6/2009 negatívne ovplyvnili rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci. Napriek tomu, že súd prvej inštancie sa nestotožnil v plnom rozsahu so závermi znaleckého dokazovania a odvolací súd uznesením sp.zn. 11CoP/113/2012 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, žalobca zneužil svoje postavenie a predložil uvedený znalecký posudok (L.. M.Á.) do tohto konania ako relevantný dôkaz. Uviedla, že výpovede svedkov T. U. J. T.. R. U. sú v rozpore s poznatkami, ktoré vyslovil ošetrojúci lekár, ktorý po smrti ich otca prišiel do kontaktu s ich matkou. Súd prvej inštancie vychádzal z dokazovania vykonaného v iných konaniach, hlavne zo správ, ktoré účelovo pripravoval žalobca po smrti ich otca. Vedel, že ich rodičia mienili rozdeliť dedičstvo o čom bola spísaná aj dedičská dohoda. Aj znalkyňa L.. R. W. v znaleckom posudku č. 35/2016 čerpala z obsahu súdneho spisu OS BA III sp.zn. 14C/108/2009 a sp.zn. 38Ps/6/2009. V tejto súvislosti považovala za dôvodný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p.. Namietala aj nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania.

6. Podaním zo dňa 24.04.2019 sa k odvolaniu žalovanej vyjadril žalobca a uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné a rozsiahle dokazovanie a vec správne právne posúdil. Nakoľko posúdenie zdravotného stavu patrí do pôsobnosti lekára, súd prvej inštancie správne vychádzal zo znaleckých posudkov, ktoré boli vyhotovené tak v tomto konaní ako aj v iných konaniach. Odmietol spochybňovanie znaleckého posudku L. M., ktorý bol vyhotovený za života ich matky. V konaní o pozbavení spôsobilosti p. W. Q. na právne úkony táto nebola vypočítaná s ohľadom na to, že ju chceli ochrániť pred stresom, s čím súhlasila aj žalovaná. V čase začatia konania o pozbavenie spôsobilosti p. W. Q. na právne úkony mu žalovaná bránila v kontakte s matkou, pričom jeho manželka navrhla aby opatrovníčkou ich matky bola práve žalovaná, ktorá to však odmietla. Žalovanou uvádzaná dedičská dohoda neexistovala a za účelom jej uzavretia ani nebol kontaktovaný. T. U. J. T. si nikdy nepýtali lekárske potvrdenie o zdravotnom stave ich matky. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Z obsahu odvolania žalovanej doručeného súdu prvej inštancie vyplýva, že súčasne s podaním odvolania požiadala o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, dôvodiac tým, že v období od 16.11.2018 do 28.11.2018 došlo k poruche na elektronickej schránke jej právneho zástupcu. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo právnenému zástupcovi žalovanej doručené dňa 16.11.2018, lehota na podanie odvolania tak začala plynúť od 17.11.2018 a uplynula 03.12.2018. Je nesporným, že žalovaná v posledný deň lehoty na podanie odvolania doručila súdu prvej inštancie odvolanie, obsahujúce náležitosti uvedené v ust. § 363 C.s.p., z ktorého je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje (rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.11.2018 sp.zn. 14C/108/2009), v akom rozsahu sa napáda (vo výroku I a vo výroku III), z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (naplnenie odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) C.s.p.) a uviedla, že sa domáha zrušenia rozhodnutia v napadnutej časti. Vzhľadom k tomu, že žalovaná podala odvolanie v zákonnej lehote a odvolanie spĺňalo náležitosti stanovené v ust. § 363 C.s.p., nebolo dôvodným procesne rozhodovať o odpustení zmeškania lehoty, keďže k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania zo strany žalovanej nedošlo. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bol výrok I a výrok III rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto odvolaní nenapadnutý výrok II, nadobudol právoplatnosť. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je podané dôvodne.

8. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu v napadnutej časti. Z odôvodnenia rozhodnutia v napadnutej časti vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam odvolateľky.

9. K odvolateľkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. V podanom odvolaní žalovaná namietala, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na znaleckých posudkoch vypracovaných v iných konaniach a nevzhladol na dôkazy, ktoré svedčili o mentálnej spôsobilosti poručiťky. Posúdenie

zdravotného stavu osoby je otázkou výsostne odbornou, na posúdenie ktorej je vhodné nariadenie znaleckého dokazovania. Súd prvej inštancie majúc za to, že posúdenie zdravotného stavu poručiťky W. Q. je odbornou otázkou nariadil vo veci znalecké dokazovanie, a to znalcom L. R. W., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 35/2016. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením žalovanej, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na znaleckých posudkoch z iných konaní. Z obsahu znaleckého posudku č. 35/2016 vyplýva, že znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z dostupnej zdravotnej dokumentácie p. W. Q. aj z dostupnej spisovej dokumentácie. Súd nemôže skúmať vecnú správnosť odborných záverov znalca, pretože sudcovia na to nemajú odborné znalosti alebo ich nemajú v takej miere, aby toto preskúmanie mohli zodpovedne urobiť (R 1/1981 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=oiys6mjzhayq>>). Vo vzťahu k žalovanej predloženým písomnostiam, ktorými mienila preukázať spôsobilosť poručiťky, je potrebné uviesť, že založiť posúdenie zdravotného stavu poručiťky na obsahu listín by nemalo objektívny základ, keďže prejavom Alzheimerovej choroby je práve narušený prísun asociácií, senzitívna vzťahovačnosť a labilita afektov. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci tak nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

10. V podanom odvolaní uplatnila žalovaná aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) a odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené). Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (bod 55) vyplýva, že súd prvej inštancie nepovažoval návrhy žalovanej na doplnenie dokazovanie vyhotovením znaleckého posudku znalcom z odboru psychológie, výsluchom znalca L. W., S. D. B. a výsluchom svedka T. P. za hospodárne a účelné. Vo vzťahu k návrhu žalovanej na výsluch D. B. je potrebné uviesť, že D. B. nebol v konaní ustanovený ako znalec, pričom predmetom odborného posúdenia D. B. bolo len preskúmanie 5 listov predložených mu žalovanou, bez posúdenia toho za akých okolností boli posudzované listiny a kým napísané. S ohľadom na uvedené vykonanie výsluchu D. B. nemalo zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci samej, kedy prioritným bolo posúdenie zdravotného stavu poručiťky p. W. Q.. Rovnako bez relevancie na posúdenie veci bol žalovanou navrhovaný výsluch T. P., nakoľko uvedená osoba bola advokátkou p. W. Q. a zastupovala ju v konaní o pozbavenie spôsobilosti, preto ako právnik ani nemohla plne posúdiť zdravotný stav p. W. Q. v danom čase. L. W. bola v konaní ustanovená ako znalec a svoje zistenia uviedla v znaleckom posudku č. 35/2016, s ktorým bola žalovaná oboznámená. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti možno prijať záver, že súd prvej inštancie vec dôkladne posúdil a v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dostatočným dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, preto ďalšie dokazovanie by bolo skutočne nehospodárne, a to i s poukazom na správne skutkové a právne závery, ktoré súd prvej inštancie v rozhodnutí v napadnutej časti prijal. Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby súd vykonal všetky ňou navrhnuté dôkazy, a aby sa stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana v spore úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami. Za naplnený nemal odvolací súd ani žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p., t.j. že skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a to i s poukazom na to, že v danej časti žalovaná neprodukovala žiadne tvrdenia. Súd prvej inštancie zo skutkových zistení vyvodil správne právne závery a správne aplikoval konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, preto ako nedôvodné posúdil odvolací súd aj odvolacie námietky odvolateľky, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.).

11. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľky odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia

tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán spor (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľky odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

12. V podanom odvolaní žalovaná namietal aj správnosť výroku o trovách. Vychádzajúc z toho, že odvolací súd posúdil odvolacie námietky žalovanej ako nedôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým určil, že v spore bol žalobca úspešný v pomere 7/8 a žalovaná v pomere 1/8 a ustálil tak čistý úspech žalobcu v rozsahu 75%, je vecne správne.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku I a vo výroku III) podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).